Johannes XXI, Pont. Max. (formerly Petrus Hispanus): Copulata tractatuum Petri Hispani et parvorum logicalium etiam Syncategorematum, cum textu, secundum doctrinam Thomae Aquinatis

[Cologne: Heinrich Quentell], 4 Dec. 1489, 1489 Seite 407

204

Silr̃ si te sedente ponaꝛ ista. hec est vera tu stas: q̄ admissa ꝓponaꝛ ista. tu stas. negāda est in h̄ casu. qꝛ falsa ē ⁊ imptinēs. Sȝ ꝯtra hec ē vera ⁊ imptinēs tu stas. igiꝛ male negatur. Rn̄deꝛ ꝙ hāc totā. hec ē vera tu stas ꝯcedo esse verā tanq̄ȝ positā. Sȝ hāc tu stas ꝑ se sumptā nego. ⁊ si sic demonstreꝛ tūc nec ꝟa nec ꝑtinēs Solet etiā poni talis. te sedēte ponaꝛ tibi ista tu stas. donec tibi ꝓponatur ꝓpō a te negāda. q̄ admisso ꝓponaꝛ ista tu stas ꝯcedēda ē. qꝛ posita ⁊ admissa. deīn ꝓponaꝛ ista tu nō stas. Si ꝯcedis tūc cōcedis duo ꝯ̄dictoria infra idē tp̄s obligatōis si negas tūc negas verū ⁊ imptinēs. Rn̄deꝛ ꝙ si ista simplr̃ sit posita tu stas. tūc opposita ei⁹ sp̄ ē negāda. ⁊ negaꝛ qꝛ nō fit obligat⁹ qꝛ ꝯditio apposita non fit ꝑs obligati. Si ꝟo fuerit ꝑs obligati tūc ista tu stas ē imptinēs obligato ⁊ falsa ⁊ per ꝯn̄s interimēda.

Undecimū exemplū. ponaꝛ tibi ista. tm̄ deū esse deū est tibi positum. q̄ admissa ꝓponatur tibi ista. deū esse deū est positū. q̄ videtur ꝯcedēda: qꝛ seq̄tur ad positū. sicut p̄iacens seq̄tur suā exclusiuā. Sȝ cōtra si cōcedis. nō sequiꝛ deū esse deū est tibi positū. sed deū esse deū est aliud q̄ȝ tm̄ deū esse deū. igiꝛ nō tm̄ deū esse deū est tibi positū. qđ est oppositū positi. Itē admisso posito ꝓponatur ista. nihil aliud q̄ȝ deū esse deū est tibi positum. q̄ concessa qꝛ sequiꝛ ex posito ꝓponaꝛ ista. aliud q̄ȝ deū esse deū est tibi posituȝ. q̄ videꝛ negāda qꝛ cōtradicit ꝯcesso. Si ḡ negas ꝯtra obiiciꝛ. nā hoc ē tibi positū demōstrādo hāc. tm̄ deū esse deū est tibi positū. et hoc ē aliud q̄ȝ deū esse deū. igiꝛ: Rn̄deꝛ admisso ſm ꝙ ly tm̄ teneaꝛ exclusiue. vt sit sensus. hec ꝓpō deus ē de⁹ est tibi posita ⁊ nulla alia. Sȝ si ly tm̄ capiaꝛ ibi materialr̃. sic nō est admittēda: vt ē sensus. hec exclusiua tm̄ deū esse deū est tibi positū. posito cōcedēdo hāc. deū eē deū est tibi positū. si tn̄ ly tm̄ faciat officiū exclusiue sup̄ seq̄ēs dcm̄: et teneaꝛ diuisim. Et qn̄ arguiꝛ. deū esse deuȝ ē tibi positū. ⁊ deū eē deū est aliud q̄ȝ tm̄ deū eē deū. igiꝛ nō tm̄ deū esse deū est tibi positū. Ptȝ qꝛ in minore ly tm̄ facit sensum ꝯpositum ⁊ ꝑ ꝯn̄s neq̄ȝ teneꝛ exclusiue. ac per h̄ cōmittiꝛ falla ꝯpōnis ⁊ diuisiōis. igiꝛ Exēplum duodecimū. si deo p̄sciente ab eterno antixp̄m esse futurū adhuc sit possibile antixp̄m non fore. ponaꝛ incē. scȝ antixp̄s non erit. ⁊ videꝛ sequi sciam dei non nccārio adimpleri. vl̃ ꝙ nō p̄t stare futuroꝝ cōtingētia cū ipsi⁹ p̄scientia. Rn̄deꝛ ꝙ dcm̄ supius eq̄ualent cōtinet duo posita. ⁊ ꝑ vnū deponiꝛ reliquū. vt si dicaꝛ pono deum p̄scire antixp̄m nasciturū. q̄ est admittēda tanq̄ȝ vera. deīn ꝓponaꝛ hec antixp̄s nasceꝛ. que ē vera et ꝑtinēs seq̄ēs. deīn ꝓponaꝛ ista antixp̄s p̄t nō euenire silr̃ cōceditur. Et cū dr̄. ponatur incē: placet. Sȝ hec positio in eē deponit aliud. videlicet q̄ poniꝛ p̄scire antixp̄m fore. Pari mō si dicaꝛ. oīs p̄destinat⁹ saluabitur. aut nccāriū ē predestinatū saluari. ⁊ p̄t nō saluari. si ponitur incē vt nō saluetur. Rn̄detur ꝙ hmōi positio interimit priorē positionē occultā: q̄ desig̃tur p̄destinat⁹ fore. igiꝛ ⁊c̄. Itaq̄ȝ finē imponēdo nouerint legētes ꝙ ſm hec exēpla practicari p̄t traditio hui⁹ opusculi. nulla scia certificare p̄t p̄ncipia. tn̄ ⁊ regule quib⁹ innitūtur cōtinētur in p̄habitis. Adiuncta ꝟo sunt pauca exēpla. vt nouiciis apiatur manuductio q̄dam noua exēpla excogitādi. ⁊ seinuicē exercitandi ad sustinendū qđlibet possibile tanq̄ȝ scientes laqueū venatoris Et hec fuit intētio autoris in hui⁹ artis adinuētione dirigente altissimo. qui sit benedict⁹ in secula seculoꝝ

Hic in tercia ꝑte ad supradictoꝝ pleniorē declarationē ponūtur q̄dam exēpla Primū est dicat opponēs ad respōdentē pono tibi istā. alter istoꝝ est asin⁹. ipsa est admittēda. qꝛ ē possibilis. deīn opponēs dicat pono tibi eandē. est cōcedenda. qꝛ oīe semel admissuȝ q̄tienscūq̄ȝ sub eadē ꝓponaꝛ forma ē ꝯcedendū. vt dr̄ tercia regula. deīn ꝓponaꝛ ista vn⁹ istoꝝ est asinus. ē ꝯcedēda iuxta secundā regulā. qꝛ ē vera ⁊ imptinēs. deīn ꝓponaꝛ ista alter istoꝝ est asin⁹. Si cōcedis arᵗ cōtra te. qꝛ seq̄tur vn⁹ istoꝝ ē asin⁹. ⁊ alter istoꝝ ē asinus. ḡ vterq̄ȝ istoꝝ ē asin⁹. Si negas arᵗ ꝯtra te. q̇a ipsa est p̄us bene ꝯcessa. ḡ nunc dȝ ꝯcedi. Dōm ꝙ ipsa nō poniꝛ iterato in simili sensu sicut admissa fuit qꝛ p̄mo alter tenebaꝛ infinite. sed secūda vice teneꝛ relatiue. ⁊ sic nō ꝓcediꝛ iuxta regule intētionē Aliud exᵐ. si ponaꝛ ista omnis hō est rhome. ipsa ē admittenda qꝛ ē possibilis. Si tūc ponaꝛ eadē ꝓpō. ipsa est cōcedenda. qꝛ oīe semel admissum q̄tienscūq̄ȝ eodē tp̄e ꝓponaꝛ est ꝯcedēdū. Si tūc ꝓponaꝛ ista rn̄s est colonie ipsa est negāda. Et si tūc dicaꝛ. ipsa ē possibilis. ḡ est ꝯcedēda Dōm ꝙ oīs ꝓpō possibilis ꝓposita alicui ē ꝯcedēda dūmodo nō repugnat ꝓpōni ꝓposite. ista aūt repugnat ꝓpōni anteposite. s. oīs hō est rhome. De inde autor multa alia ponit exēpla. quoꝝ declaratio in textu clarissime habeꝛ. quare cā breuitatꝭ h̄ p̄termittuntur. Et tantū de obligatoriis.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-222/0407
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG